

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story מקרא-key:	statement-מימרא ♣ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
--	---

Talmud Navigator		א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ										
יבמות-האשה רבה	מאן דאמר											
מימרא												
היו שניהם כהנים וכו'.												קא.
הכה זה וחזר והכה זה, קלל זה וחזר וקלל זה, קלל שניהם בבת אחת, הכה שניהם בבת אחת - חייב	תנו רבנן: [ת"ק]											קא.
בבת אחת - חייב, בזה אחר זה - פטור.	רבי יהודה:											קא.
פטור בבת אחת	והתניא, רבי יהודה:											קא.
תרי תנאי אליבא דרבי יהודה.												קא.
מאי טעמא דמאן דפטור?												קא.
נאמר ברכה למטה ונאמר ברכה למעלה, מה למעלה שאין בה שותפות, אף למטה שאין בה שותפות, ואיתקש הכאה לקללה.	רבי חנינא:											קא.
ועולה במשמרו וכו'.												קא.
וכי מאחר דאינו חולק, למה עולה?												קא.
למה עולה? האמר: בעינא דניעביד מצוה.												קא.
אלא עלה לא קתני אלא עולה בעל כרחו?												קא.
משום פגם משפחה.	רב אחא בר חנינא אמר אביי אמר רבי אסי אמר ר' יוחנן:											קא.
ואם היו שניהם במשמר כו'.												קא.
מאי שנא שני משמרות דלא? דאזיל להא משמרה ומדחו ליה, ואזיל להא משמרה ומדחו ליה, משמר אחד נמי אזיל להאי בית אב ומדחו ליה.												קא.
הכי קאמר: אם היו שניהם משמר אחד ובית אב אחד - נוטל חלק אחד.	רב פפא:											קא.
הדרן עלך נושאים על האנוסה												

Talmud Navigator		א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ										יבמות-מצות חליצה	
		מאן דאמר										מימרא	
מ	קא.												מצות חליצה בשלשה דיינין, ואפילו שלשתן הדיוטות.
	קא.												חליצה במנעל - חליצתה כשרה, באנפיליא - חליצתה פסולה.
	קא.												בסנדל שיש לו עקב - כשר, ושאין לו עקב - פסול.
	קא.												מן הארכובה ולמטה - חליצה כשרה, מן הארכובה ולמעלה - חליצה פסולה.
	קא.												חליצה בסנדל שאין שלו, או בסנדל של עץ, או בשל שמאל בימין - חליצה כשרה.
	קא.												חליצה בגדול שהוא יכול להלוך בו, או בקטן שהוא חופה את רוב רגלו - חליצתה כשרה.
ג	קא.												ומאחר דאפילו שלשה הדיוטות, דיינין למה לי?
	קא.												הא קמ"ל, דבעינן בשלשה שיודעים להקרות כעין דיינים.
	קא.												תנינא להא דתנו רבנן:
	קא.												מצות חליצה - בשלשה שיודעין להקרות כעין דיינים
	קא.												בחמשה.
	קא.												מ"ט דת"ק?
	קא.												זקנים - שנים, ואין בית דין שקול, מוסיפין עליהן עוד אחד - הרי כאן שלשה.
	קא.												ור' יהודה?
	קא.												זקני - שנים, זקנים - שנים, ואין בית דין שקול, מוסיפין עליהן עוד אחד - הרי כאן ה'.
	קא.												ות"ק, האי זקני מאי עביד ליה?
	קא.												מיבעי ליה לרביי אפילו שלשה הדיוטות.
	קא.												ורבי יהודה, הדיוטות מנא ליה?
	קא.												נפקא ליה מלעיני
	קא.												לעיני - פרט לסומים
	קא.												ומדאיצטריך לעיני למעוטי סומים, ש"מ דאפילו הדיוטות, דאי סלקא דעתך סנהדרין בעינן, למה לי למעוטי סומין? מדתני רב יוסף נפקא
	קא.												כשם שב"ד מנוקים בצדק, כך ב"ד מנוקים מכל מום, שנאמר: (שיר השירים ד') כולך יפה רעיתי ומום אין בך.
	קא:												ואידך, ההוא לעיני מאי עביד ליה?
	קא:												ההוא לכדרבא הוא דאתא
	קא:												צריכי דייני למיחזי רוקא דקא נפיק מפומא דיבמה, דכתיב: לעיני הזקנים וירקה.
	קא:												ואידך נמי מיבעי ליה לכדרבא
	קא:												אין ה"נ.
	קא:												ואלא הדיוט' מנא ליה?
	קא:												נפקא מבישראל, ישראל כל דהו.
	קא:												ואידך, האי ישראל מאי עביד ליה?
	קא:												מיבעי ליה לכדתני רב שמואל בר יהודה:
	קא:												בישראל - בב"ד של ישראל ולא בב"ד של גרים.
	קא:												ואידך?

קא:	◇	!	[רבי יהודה]	בישראל אחרינא כתיב.
קא:		ז		ואידך?
קא:	◇	!	[ת"ק]	מיבעי ליה לכדתניא א"ר יהודה:
קא:	◇	!	[תניא א"ר יהודה]	פעם אחת היינו יושבין לפני רבי טרפון, ובאה יבמה לחלוץ, ואמר לנו: ענו כולכם חלוץ הנעל.
קא:		ז		ואידך?
קא:	◇	!	[רבי יהודה]	מונקרא נפקא.
קא:	◇	ז		אלא מעתה, וקראו - שנים, ודברו - שנים, הכי נמי לר' יהודה הרי כאן תשעה, לרבנן הרי כאן שבעה.
קא:		!		ההוא מיבעי ליה לכדתניא
קא:	◇	!	[תניא]	וקראו לו - ולא שלוחם, ודברו אליו - מלמד שמשאיין לו עצה ההוגנת לו, שאם היה הוא ילד והיא זקנה, הוא זקן והיא ילדה, אומרים לו: מה לך אצל ילדה, מה לך אצל זקנה, כלך אצל שכמותך ואל תכניס קטטה לתוך ביתך.
קא:	◇		רבא אר"נ:	הלכה: חליצה בשלשה, הואיל וסתם לן תנא כוותיה.
קא:		ז	רבא לר"נ:	אי הכי, מיאון נמי?
קא:		ז	דתנן:	המיאון והחליצה - בשלשה
קא:		!		וכ"ת הכי נמי
קא:	◇	ז	והתניא: [בית שמאי]	מיאון - בית שמאי אומרים: ב"ד מומחין
קא:	◇	ז	בית הלל:	בב"ד ושלא בב"ד
קא:	◇	ז		אלו ואלו מודים שצריך שלשה
קא:	◇	ז	ר' יוסי בר' יהודה ור' אלעזר ברבי יוסי:	מכשירין בשנים
קא:	◇	ז	ואמר רב יוסף בר מניומי אמר רב נחמן:	הלכה כאותו הווג
קא:		!		התם חד סתמא, והכא תרי סתמי.
קא:		ז		התם נמי תרי סתמי נינהן
קא:		ז	דתנן:	מיאנה או שחלצה בפניו - ישאנה, מפני שהוא בב"ד
קא:		!		אלא, התם תרי סתמי, הכא תלתא סתמי.
קא:		ז		מכדי הא סתמא והא סתמא, מה לי חד סתם, מה לי תרי סתם, מה לי תלתא
קא:	◇	!	אלא אמר רב נחמן בר יצחק:	הואיל וסתם במקום מחלוקת
קא:	◇	!	דתנן: [רבי יוסי]	סמיכת זקנים ועגלה ערופה - בשלשה, דברי ר' יוסי
קא:	◇	!	רבי יהודה:	בחמשה
קא:	◇	!		החליצה והמיאון - בשלשה
קא:	◇	!		ולא קפליג ר' יהודה, ש"מ הדר ביה ר' יהודה, ש"מ.
קא:	◇		רבא:	צריכי דייני למיקבע דוכתא, דכתיב: (דברים כ"ה) ועלתה יבמתו השערה אל הזקנים.
קא:	◇			רב פפא ורב הונא בריה דרב יהושע עבדי עובדא בחמשה.
קא:		ז		כמאן? כר' יהודה, והא הדר ביה
קא:	◇	!		לפרסומי מילתא.
קא:				רב אשי איקלע לבי רב כהנא
קא:			אמר ליה: [רב כהנא]	סליק מר לגבן למלוויי בי חמשה.

הוה קאימנא קמיה דרב יהודה, ואמר לי: תא סק לזירזא דקני לאיצטרופי בי חמשה	רב כהנא: [רב יהודה]								o			קא:
למה לי חמשה?	אמרו לו:								;			קא:
כי היכי דליפרסם מילתא.	אמר להו: [רב יהודה]								!			קא:
רב שמואל בר יהודה הוה קאי קמיה דרב יהודה												קא:
סק תא לזירזא דקני לאצטרופי בי חמשה, לפרסומי מילתא	אמר ליה: [רב יהודה]											קא:
בישראל - בב"ד ישראל ולא בב"ד של גרים	אמר ליה [רב שמואל], תנינא:								■			קא:
ואנא גר אנא.												קא:
כגון רב שמואל בר יהודה מפיקנא ממונא אפומיה.	רב יהודה:											קא:
מפיקנא ס"ד? והא ע"פ שנים עדים אמר רחמנא												קא:
אלא מרענא שטרא אפומיה.												קא: